

Christillinen Jälkimuisto

Koska Poikainen Nuorutainen

Adrian Käppiö,

Pitkällisen kovan kuoleman taistelemuksen ja kampanuksen kautta Vanhembansa ja Mailman hyväksi jätti, Ja siihen oikiaan Jän Maahan Taiwanseen ylös otettiin. Siinä Kolmandena Kymmenendänä Päivänä Syns Kuusa, Buonna

1763.

Kokoonpandu

Thomas Nagwaldin Posalda.

Weis. Kuin: Ihminen jong' Jumal' loi n.

Päämiehes Jesust kumarsi, Koska poika sairasti, Oysi alas tuleman, Poikastansa auttaman.

2. Isä surus juttele, Jesus händä nuhtele, Uskoon oikiaan johdatta, Lunnus tähdell' wahwista.

3. Ettei tainu hawaita, Kuinga Jesus parata Boipi samas paikasa, Hänen oman lapsensa.

4. Jesus yhdel sanalla, Isän uskon wahwista, Menee kotio toiwosa, Edytä Lapsens elosa.

5. Niin

5. Niin myös vielä vanhemmat, Sinda
meensä lastewat Kosta lapset siwusa, Ovat
kuollintaudisa.

6. Jos he siinä siwusa, Lapsens edest ru-
koilla, Taidais hartaal halulla, Pyhän Hen-
gen voimalla.

7. Jesust alas tuleman Joka awun suu-
rimman, anda sairaudesa, Korja tygöns
kuollesa.

8. Joka tämä poikainen, Pilti lapsi viikui-
nen, Oli suures tuskasa, Hengen riutum-
gesa.

9. Jo ne wähat lapsiset, Jotk ei syndi
tehnehet Ole ehdoist omasta, Maista kuollon
kalkista.

10. Kuinga pal o enämmin, Mahta kuol-
lo suuremmin, Sullo, rundo, ahdistä Jäl-
lissi kowitta.

11. Sill me vielä huomaisem, Jos me
perään aattelem, Kuinga ovat muutamat,
Kuollesansa puhumat.

12. Pohat hurikat sieluiset, Waick on
Herran omaiset, Vieläkin se tapahtu, Mut
on meildä salattu.

13. Jos mä Hengen voimalla, Taidai-
sin wiel jutella Niisk kuin suruttomudes,
Kuole sinnin siitehes.

14. Pojes tasta mailmast, Jotka synstä
maistawat, Kuollon kowan mainitun, Syn-
nin palkan ansaitun.

15. Wailo

15. Waieta ruumis hautahan, Wiedän
forjast muldahaan, Kuiteng' maa händ ah-
vista, Jos mä puhun niin kaubista.

16. Sill' ett' kirott' liha se, Niinkuin
kivi porise, Joka wedes ollesans, Kumu-
deita halke kans.

17. Silloin maa se siunattin, Koska
Christus haudattin, Duomittu waan rauk-
kainen, Maasa tuskan tundene.

18. Walitta ain itseensä, Niinkuin olis
henaesä, Että paina pakotta, Pohä Mul-
da ruumista.

19. Heidän Sieluns soisimat, Että iät
saisimat, Olla Duomiol tulemat, Silloin
waimat alkawat.

20. Ei he enä helwetist, Uos tulis hie-
muisest, Ruumiinsa ottaman Herran wi-
has palaman.

21. Sill' he wihan kuumudest, Hohta
lipikotaisest, Niinkuin rauta tulesta, Pu-
naisesa ahjosa.

22. Mut' ne Pyhit Steluiset, Hala-
wat iuur totiest, Siellä Taiwan pidosa
Herran tokon ilosa.

23. Että pidais piä'emän, Omas ruu-
mis elämen, Nyt sisäll kähmähan, En-
gelein kans elämän.

24. Ah! en taida kirioitta, Todella sit'
iloa, Koska yri lapsinen, Man peräst pit-
käisen.

26. Robta

25. Kohtaa rakat Wanhembans, Nika
Morsiamenkans, Eli ystäv' ystäväs:
Palwe ja myös kans.

26. Mutta palio suurembi, Tuhandia
korkembi, on se ilo olewa, Kosk on yhteen
tulewa.

27. Sielu kanssa Jesuren, Sulhaisensa
sulaisen, Jota suurest rakasti, Uskos hen-
ges halain.

28. Jesus Isä iloinen, Lastens ka:ssa
suloinen, Anda ilon ihanan Kirkkauden
kunnian.

29. O! sit' iloo ihana, Kuin on Toi-
wais olewa, Pyhä! lapses laulawat, Her-
rall kunnia pauhawat.

30. Tanssiil Jesust kumarta, Kruunu
päässä kullasta, K' det yhteen paukutta,
Pyhäin kuori kumohta.

31. Kuvkull, hehät harpulla, Beisa
soitta Urquillo, Hoppä he niin ilosta,
Toinen toisens kehoitta.

32. Ylijäman Wanhinda, Isä Her-
raa Jesusta, Kuitos Pyhäin Kuningaall'
Luojall, Kaikkivaldiau'.

33. Että Duomioll oifiäll, Saatta mei-
t' korkiäll, Tygöns iät ilohon, Kunnias
hänell' olkohon.

Basasa, prändetty G. W. Londseerilda